

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-39/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Karmen Ošpuh, u pravnoj stvari tužiteljice Anice Horvat, Sv. Ilija, I. Stankusa 1a, OIB: 77990049456, zastupane po punomoćnici Andreji Fosin, odvjetnici u Varaždinu, Juraja Križanića 15A, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupane po OD Metelko, Knežević & partneri d.o.o., Zagreb, Lopašićeva 6, radi ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave održane dana 20. svibnja 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno uz punomoćnicu te z. punomoćnika tuženika Kristijana Crnkovića, odvjetničkog vježbenika kod punomoćnika tuženika, 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka dio odredbe Ugovora o kreditu od 11.03.2004. godine sklopljen između tužiteljice Anice Horvat, Sv. Ilija, I. Stankusa 1a, OIB: 77990049456 i tuženika Zagrebačke banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473 u čl. 3., a koji glasi:

„Naknadu za odobrenje i prijevremenu otplatu kredita korisnik kredita plaća sukladno odluci o naknadama za bankarske usluge Varaždinske banke d.d.“

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473 da tužiteljici Anici Horvat, Sv. Ilija, I. Stankusa 1a, OIB: 77990049456 isplati iznos u visini od 297,14 € (dvijestodevedesetsedameura i četrnaestcenta) s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 06.06.2006.g. u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećana za 5 postotnih poena pa do 31.07.2015. godine, a od 01.08.2015. godine pa do 31.12.2022.g. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01.01.2023.g. do 30.12.2023.g. određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za

pet postotnih poena te od 31.12.2023.g. pa do isplate određuje se za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 269,91 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 26. svibnja 2026. do isplate u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti dijela odredbe Ugovora o kreditu od 11.3.2004. koji se odnosi na naknadu za prijevremenu otplatu kredita i radi isplate iznosa naplaćenog od strane tuženika zbog prijevremene otplate kredita u iznosu od 297,14 EUR. Ističe da su tužiteljica i prednik tuženika Varaždinska banka d.d. Varaždin sklopile Ugovor o kreditu 11.3.2004. kojim joj je stavljen na raspolaganje iznos od 18.000,00 EUR, da je ugovoreno plaćanje naknade za odobrenje i prijevremenu otplatu kredita sukladno Odluci o naknadama za bankarske usluge Varaždinske banke d.d., a prilikom zatvaranja kredita 5.6.2006., tuženik da joj je naplatio iznos od 297,14 EUR kao naknadu za prijevremeno zatvaranje kredita. Dalje navodi da o toj ugovornoj odredbi nije mogla pregovarati, da tuženik nije ugovorio pravo niti obračunavao naknadu štete, niti je štetu dokazao prilikom zatvaranja kredita, a što je protivno odredbi čl. 1024. ZOO-a. Također da nije imala uvida u sadržaj tuženikove odluke o naknadama. Ništetnost ove ugovorne odredbe da je protivna i odredbi čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača.

2. Tuženik navodi u odgovoru na tužbu u bitnome da je sporna ugovorna odredba jasna, razumljiva i lako uočljiva pa da sukladno odredbi čl. 84. Zakona o zaštiti potrošača nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni. Dalje ističe da u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu nije postojalo nikakvo zakonsko ograničenje na ugovaranje predmetne naknade. Ističe da se presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-673/2023 od 13. veljače 2024. ne može primijeniti na ovaj slučaj. Ističe prigovor zastare jer je ulazna naknada naplaćena 2004., a također da finalizacija tražbine pravomoćnošću sudske odluke ima značenje i njezinog dospijeca što rješava i pitanje početka tijeka zatezne kamate i to od idućeg dana od dana dospijeca, tj. od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost.

3. Sud je u dokaznom postupku pročitao Ugovor o gotovinskom kreditu, otplatnu tablicu kredita, potvrdu o obavljenim transakcijama te je saslušana tužiteljica.

4. Između stranaka nije sporna činjenica sklapanja Ugovora o gotovinskom kreditu 11.3.2004. kojim je tužiteljici stavljen na raspolaganje iznos od 18.000,00 EUR,

da je tužiteljica prijevremeno otplatila kredit i da joj je sukladno odredbi čl. 3. Ugovora o gotovinskom kreditu naplaćena naknada za prijevremenu konačnu otplatu kredita 5.6.2006., a što je vidljivo i iz potvrde tuženika o obavljenim transakcijama koja prileži na listu 16 spisa.

5. Sporno je da li je ništetna odredba predmetnog Ugovora o kreditu u pogledu naknade za odobrenje i prijevremenu otplatu kredita koju korisnik kredita plaća sukladno odluci o naknadama za bankarske usluge tada Varaždinske banke d.d., da li je tužiteljica potrošač u smislu čl. 3 Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), kao i tijekom zateznih kamata na utuženi iznos.

6. Prema odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja navedenog Ugovora o kreditu, potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. U konkretnom slučaju utvrđeno je da tužiteljica ima svojstvo potrošača jer je teret suprotnog dokaza na tuženiku, a na tu okolnost nije predložio provođenje ni jednog dokaza. Naprotiv, tužiteljica navodi u stranačkom iskazu da je sredstva kredita utrošila za obnovu fasade na kući i to cijeli iznos kredita, dakle, u svrhe koje nisu namijenjene očito njezinom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti.

7. Tužiteljica ističe da ni o jednoj ugovornoj odredbi nije pregovarala sa djelatnikom banke pa tako niti o spornoj, već je ugovor bio unaprijed pripremljen prije solemnizacije, time da joj nije rečeno da će morati platiti naknadu za prijevremenu otplatu niti u kojem iznosu, a čak niti prilikom prijevremene otplate kredita nije joj objašnjeno šta plaća utuženim iznosom. Prema tome, utvrđeno je da se radi o ugovornoj odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača, tim više što nije jasno, a tuženik se niti u odgovoru na tužbu nije izjasnio o tome, na što se odnosi naplaćena naknada za prijevremenu otplatu kredita, točnije, koji trošak je obuhvaćen tom naknadom. Stoga je ovakva ugovorna odredba protivna odredbi čl. 81. st. 1. ZZP/03. Nije točno da se radi o jasnoj i lako razumljivoj odredbi zbog čega ne bi bilo dopušteno ocjenjivati njezinu poštenost o cijeni sukladno odredbi čl. 84. ZZP/03. Posljedica nepoštenosti predmetne ugovorne odredbe propisana je odredbom čl. 87. st. 1. ZZP/03 slijedom čega je usvojen tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti iste.

8. Sud je na temelju logičnog i životnog iskaza tužiteljice ocijenio da predmetni Ugovor o kreditu u cijelosti predstavlja tipski ugovor i da tužiteljica, kao što je već i rečeno, nije pregovarala o navedenoj odredbi niti je dobila informaciju koliko iznosi naknada za prijevremenu otplatu kredita. U konkretnom slučaju ne radi se o naknadi štete jer je kao takvu tuženik nije niti ugovorio, niti je sam tako naziva, već naknadom za prijevremenu otplatu kredita, zbog čega je ta odredba u protivnosti s kogentnom normom i čl. 1024 ZOO-a. Osim toga, tuženik nije obavijestio tužiteljicu da je pretrpio bilo kakvu štetu u konkretnom slučaju kada je tužiteljica tražila prijevremenu otplatu kredita. U slučaju ništetnosti ugovorne odredbe, svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj strani sve što je primila na temelju takvog ugovora, a to je nesporno utuženi iznos od 297,14 EUR pa je sud obvezao tuženika isplatiti tužiteljici navedeni iznos sa

zateznim kamatama od dospelosti do isplate, a primjenom odredbe čl. 1115 ZOO-a koja propisuje da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove moraju se vratiti plodovi i zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Sud je prihvatio tužbeni zahtjev uz pripadajuću zateznu kamatu od dana stjecanja utuženog iznosa do isplate, a koji je tuženik primio na temelju ništetne ugovorne odredbe, dakle bez valjane pravne osnove, zbog čega se ne može smatrati savjesnim stjecateljem preplaćenog iznosa. Nije pravilan stav tuženika da bi zatezna kamata na utuženi iznos trebala teći od pravomoćnosti odluke o utvrđenju sporne odredbe ništetnom.

9. U odnosu na prigovor zastare, valja reći da je Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odnosu na početak tijeka zastare, na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. donio zaključak broj Su-IV-47/2020. kojim je određeno da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti drugoj sve ono što su primile na temelju nišetnog Ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO-a kao posljedica utvrđenja nišetnosti Ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost Ugovora. Dakle, prigovor zastare je neosnovan jer zastara restitucijskog zahtjeva još nije počela ni teći, nego će početi tek pravomoćnošću ove presude u kojoj je odlučeno o ništenosti predmetne ugovorne odredbe.

10. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

11. Odluka o parničnom trošku u skladu je s odredbom čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a, stanjem spisa i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe, sastava obrazloženog podneska 16.3.2026. te zastupanja na ročištima 28.4. i 20.5.2026. u iznosima od po 62,50 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu 6,64 EUR i trošak pristojbe na presudu 13,27 EUR ili ukupno 269,91 EUR.

Varaždin, 26. svibnja 2026.

Sutkinja
Karmen Ošpuh

Uputa u pravnom lijeku:

Protiv presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- 1) Punomoćnica tužiteljice – Andreja Fosin, odvjetnica u Varaždinu, Juraja Križanića 15A
- 2) Punomoćnici tuženika – OD Metelko, Knežević & partneri d.o.o., Lopašićeva 6, Zagreb

Broj zapisa: **9-30888-96681**

Kontrolni broj: **0ee39-3f60e-c6605**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.